

ZASADY (POLITYKA) RACHUNKOWOŚCI OBOWIĄZUJĄCE W SPÓŁCE AKCYJNEJ GENOMED

Obowiązuje od dnia 8 stycznia 2018

Opracowano na podstawie: Dz.U. 1994 Nr 121 poz. 591, Dz. U. z 2016 r. poz. 1047, 2255, z 2017 r. poz. 61, 245, 791, 1089.

W celu zapewnienia rzetelnego i jasnego przedstawienia sytuacji majątkowej i finansowej, wyniku finansowego oraz rentowności Spółki, wprowadza się do stosowania następujące zasady rachunkowości i sporządzania sprawozdania finansowego:

§ 1

1. Spółka prowadzi rachunkowość zgodnie z ustawą o rachunkowości oraz rozporządzeniami wydanymi na jej podstawie. W zakresie nieobjętym ustawą o rachunkowości Spółka stosuje krajowe standardy rachunkowości: Krajowy Standard Rachunkowości nr 2 - Podatek dochodowy, Krajowy Standard Rachunkowości nr 5 - Leasing, najem i dzierżawa. W przypadku nieuregulowania istotnych zagadnień, występujących w Spółce, powyższymi aktami, Zarząd decyduje w formie pisemnej o zastosowanym rozwiązaniu, opisując to rozwiązanie w informacji dodatkowej przy sporządzaniu sprawozdania finansowego. Księgi rachunkowe są prowadzone w systemie informatycznym RAKS SQL, Rachunek Zysków i Strat jest w wersji porównawczej. Rachunek pieniężny w wersji pośredniej.
2. Rokiem obrotowy Spółki jest rok kalendarzowy.
3. Okresem sprawozdawczym jest okres jednego miesiąca.
4. Księgi rachunkowe prowadzone są w siedzibie Spółki lub w Biurze Rachunkowym obsługującym Spółkę.
5. Za datę rozpoczęcia i zakończenia roku obrotowego przyjmuje się datę rozpoczęcia i zakończenia roku kalendarzowego.
6. Księgi rachunkowe otwiera się na początek każdego roku obrotowego w ciągu 15 dni od pierwszego dnia roku obrotowego.
7. Księgi rachunkowe zamyka się na dzień kończący rok obrotowy, nie później niż w ciągu 3 miesięcy od ostatniego dnia poprzedniego roku obrotowego.
8. Rachunkowość Spółki obejmuje:
 - Przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, a w tym zakładowy plan kont.
 - Prowadzenie na podstawie dowodów księgowych ksiąg rachunkowych, ujmujących zapisy zdarzeń w porządku chronologicznym i systematycznym.
 - Okresowe ustalanie lub sprawdzanie drogą inwentaryzacji rzeczywistego stanu aktywów i pasywów.
 - Wycenę aktywów i pasywów oraz ustalenie wyniku finansowego.
 - Sporządzanie sprawozdań finansowych.
 - Gromadzenie i przechowywanie dowodów księgowych oraz pozostałej dokumentacji przewidzianej ustawą o rachunkowości.

§ 2

Wprowadza się do stosowania Zakładowy Plan Kont, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszych zasad. Symbole kont syntetycznych i analitycznych w Zakładowym Planie Kont należy stosować zgodnie z wykazem z załącznika nr 1.

 1

§ 3

Wykaz ksiąg rachunkowych:

1. **Dziennik** – służy do zapisywania w porządku chronologicznym dzień po dniu, danych o operacjach gospodarczych. Spółka prowadzi jeden dziennik dla wszystkich rejestrowanych operacji. Jest on sporządzany w postaci wydruku komputerowego na koniec każdego miesiąca.
2. **Księga główna** – konta księgi głównej służą do ujęcia zapisów w porządku systematycznym na kontach określonych w Zakładowym Planie Kont. Zapisów na kontach księgi głównej dokonuje się w kolejności chronologicznej, a wydruki kont księgi głównej sporządzane są na koniec każdego roku obrotowego.
3. **Księgi pomocnicze** – konta ksiąg pomocniczych prowadzi się jako uzupełnienie zapisów kont księgi głównej w porządku systematycznym i chronologicznym. Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych zawarto w Zakładowym Planie Kont. Wydruki ksiąg pomocniczych prowadzonych przy użyciu komputera sporządza się na koniec roku obrotowego.
4. **Zestawienie obrotów i sald** – na podstawie zapisów na kontach księgi głównej sporządza się na koniec każdego miesiąca zestawienie obrotów i sald, zawierające:
 - symbole (nazwy kont),
 - salda na dzień otwarcia ksiąg rachunkowych, obroty za miesiąc i narastająco od początku roku obrotowego oraz salda na koniec miesiąca,
 - sumę sald na dzień otwarcia ksiąg rachunkowych obrotów za miesiąc i narastająco od początku roku obrotowego oraz sald na koniec miesiąca.

Obroty narastająco od początku roku obrotowego, zestawienia obrotów i sald winny być zgodne z narastającymi od początku roku obrotami Dziennika. Zestawienia sald kont ksiąg pomocniczych sporządza się na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych. Na dzień inwentaryzacji sporządza się zestawienia sald inwentaryzowanej grupy składników majątkowych.

§ 4

Metody wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego w zakresie, w jakim ustawa pozostawia prawo wyboru.

1. Wartości niematerialne i prawne

W pozycji tej są ujmowane nabyte przez jednostkę, zaliczane do aktywów trwałych, prawa majątkowe nadające się do gospodarczego wykorzystania, o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, przeznaczone do używania na potrzeby jednostki.

Wartości niematerialne i prawne wyceniane są według ceny nabycia pomniejszonej o odpisy umorzeniowe.

Wartości niematerialne i prawne amortyzuje się metodą liniową przy zastosowaniu następującej stawki amortyzacji: 20%, z wyjątkiem użytkowych programów komputerowych - stawka 50%.

Wartości niematerialne i prawne o wartości jednostkowej do 10.000 zł amortyzowane są jednorazowo w miesiącu przyjęcia do użytkowania. Rozpoczęcie amortyzacji przy wartości jednostkowej powyżej 10.000 zł, następuje w następnym miesiącu po przyjęciu wartości niematerialnych i prawnych do używania. Wartości niematerialne i prawne odnosi się w koszty bezpośrednio w miesiącu przyjęcia do użytkowania w sytuacji, kiedy przepisy podatkowe pozwalają na to, w ramach ulg, zgodnie z ustawami podatkowymi. Wartości niematerialne i prawne, zakupione w ramach projektów dotacyjnych, są amortyzowane

2
ABC

bilansowo w okresie na jaki są przyjęte do użytkowania w ramach danego projektu dotacyjnego.

Wartość firmy to różnica pomiędzy ceną nabycia danej jednostki lub zorganizowanej jej części a niższą od niej wartością godziwą przyjętych aktywów netto.

Powstanie wartości firmy może być wynikiem:

- zakupu, przejęcia do odpłatnego korzystania albo wniesienia do Spółki składników majątkowych, pomniejszonych o zobowiązania według stanu z dnia zakupu, przejęcia do odpłatnego korzystania albo wniesienia do Spółki składników majątkowych,
- zawiązania nowej spółki w wyniku połączenia spółek metodą nabycia.

Przejęte składniki majątku i zobowiązań wycenia się według wartości godziwej.

Jeżeli cena nabycia określonej jednostki lub zorganizowanej jej części jest wyższa od wartości godziwej przyjętych aktywów netto, to różnica stanowi wartość firmy. Jeżeli natomiast cena nabycia jednostki lub zorganizowanej jej części jest niższa od wartości godziwej przyjętych aktywów netto, to różnica stanowi ujemną wartość firmy.

Od wartości firmy dokonuje się odpisów amortyzacyjnych w okresie nie dłuższym niż 5 lat. W uzasadnionych przypadkach Zarząd Spółki może ten okres wydłużyć do 20 lat. Wówczas fakt o wydłużeniu okresu amortyzacji należy podać w sprawozdaniu finansowym w „dodatkowych informacjach i objaśnieniach” - wraz z uzasadnieniem.

Odpisów amortyzacyjnych wartości firmy dokonuje się metodą liniową i zalicza się je do pozostałych kosztów operacyjnych.

Ujemną wartość firmy, do wysokości nie przekraczającej wartości godziwej nabytych aktywów trwałych (z wyłączeniem długoterminowych aktywów finansowych, notowanych na rynkach regulowanych) Spółka zalicza, co do zasady, do rozliczeń międzyokresowych przychodów przez okres będący średnią ważoną okresu ekonomicznej użyteczności nabytych i podlegających amortyzacji aktywów.

Ujemną wartość firmy w kwocie przekraczającej wartość godziwą aktywów trwałych (z wyłączeniem długoterminowych aktywów finansowych notowanych na rynkach regulowanych) na dzień połączenia powinna być zaliczana do pozostałych przychodów operacyjnych.

Ujemną wartość firmy zalicza się do pozostałych przychodów operacyjnych - do wysokości oszacowanych w wiarygodny sposób przyszłych strat i kosztów ustalonych przez Spółkę na dzień połączenia, nie stanowiących jednak zobowiązań Spółki przejętej na dzień połączenia, obejmujących także zobowiązania nie wykazane dotychczas w księgach rachunkowych oraz w sprawozdaniu finansowym Spółki, jeżeli w wyniku połączenia następuje ich ujawnienie i mieszczą się one w definicji zobowiązań.

Odpisu dokonuje się w okresie sprawozdawczym, w którym straty i koszty wpływają na wynik finansowy. Natomiast, jeżeli straty i koszty nie zostały poniesione w przewidywanych uprzednio okresach sprawozdawczych, to obejmującą je ujemną wartość firmy odpisuje się w sposób określony w art.44b ust.11 ustawy o rachunkowości.

2. Rzeczowe aktywa trwałe

Rzeczowe aktywa trwałe są wyceniane według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny środków trwałych), pomniejszonych o odpisy umorzeniowe, a także o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Środki trwałe w budowie wycenia się w wysokości ogółu kosztów, pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Cena nabycia i koszt wytworzenia środków trwałych w budowie oraz środków trwałych obejmuje ogół kosztów poniesionych przez jednostkę za okres budowy, montażu,

3
ABC
E

przystosowania i ulepszenia, do dnia bilansowego lub przyjęcia do używania, w tym również:

- niepodlegający odliczeniu podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy,
- koszt obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu ich finansowania i związane z nimi różnice kursowe, pomniejszony o przychody z tego tytułu.

Zgodnie z Ustawą o Rachunkowości wartość początkowa i dotychczas dokonane od środków trwałych odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe) mogą na podstawie odrębnych przepisów ulegać aktualizacji wyceny. Ustalona w wyniku aktualizacji wyceny wartość księgowa netto środka trwałego nie powinna być wyższa od realnej, której odpisanie w przewidywanym okresie jego dalszego używania jest ekonomicznie uzasadnione.

Składniki majątku o przewidywanym okresie użytkowania przekraczającym jeden rok, lecz wartości początkowej nie przekraczającej 10.000 złotych netto są jednorazowo odpisywane w ciężar kosztów w miesiącu przyjęcia do użytkowania.

Środki trwałe w budowie wycenia się w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. W uzasadnionych przypadkach do ceny nabycia lub kosztu wytworzenia środków trwałych w budowie zalicza się różnice kursowe z wyceny należności i zobowiązań powstałe na dzień bilansowy oraz odsetki od zobowiązań finansujących wytworzenie lub nabycie środków trwałych.

Inwestycje w obcych środkach trwałych do kwoty 10.000 złotych netto w roku obrotowym odnosi się bezpośrednio w koszty uzyskania przychodu pod datą wystawienia faktury lub innego dokumentu stwierdzającego poniesienie wydatku.

Środki trwałe zakupione w ramach projektów dotacyjnych są amortyzowane bilansowo w okresie, na jaki są przyjęte do użytkowania w ramach danego projektu dotacyjnego.

W przypadku otrzymania darowizny w formie środka trwałego wartość początkową stanowi wartość rynkowa z dnia nabycia, chyba że umowa darowizny albo umowa o nieodpłatnym przekazaniu określa tę wartość w niższej wysokości.

Wyksięgowanie z ewidencji bilansowej środka trwałego oraz niskocennych przedmiotów następuje na podstawie protokołu jego likwidacji lub na podstawie faktury sprzedaży.

Środki trwałe umarżane są według metody liniowej, począwszy od miesiąca następnego po miesiącu przyjęcia do eksploatacji. Odpisów amortyzacyjnych dokonuje się uwzględniając okres użyteczności ekonomicznej środka trwałego. Wartość środków trwałych odnosi się w koszty bezpośrednio w miesiącu przyjęcia do użytkowania w sytuacji, kiedy przepisy podatkowe pozwalają na to, w ramach ulg, zgodnie z ustawami podatkowymi.

Zakończenie naliczania odpisów amortyzacyjnych następuje w miesiącu, w którym nastąpi zrównanie sumy odpisów amortyzacyjnych z ich wartością początkową lub w którym postawiono je do likwidacji, zbyto lub stwierdzono ich niedobór.

Poprawność stosowanych okresów i stawek amortyzacyjnych podlega weryfikacji na dzień kończący rok obrotowy.

3. Długoterminowe aktywa finansowe

Udziały w innych jednostkach oraz inne inwestycje, zaliczone do aktywów trwałych, wyceniane są według ceny nabycia, pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

4. Zapasy

Spółka prowadzi ewidencję dla wszystkich zapasów metodą ewidencji wartościowej.

Spółka wycenia na dzień nabycia materiały i towary w cenach nabycia.

Materiały nieprzeznaczone do bezpośredniego zużycia oraz zakupy przeznaczone bądź do zużycia w przyszłych okresach bądź do sprzedaży przyjmowane są do magazynu materiałowego. Materiały przeznaczone do natychmiastowego zużycia odpisuje się w koszty w dniu zakupu. Na dzień bilansowy dokonuje się spisu z natury oraz wyceny tych materiałów.

4
ABC

Rozchód zapasów, oraz ich wycena dokonywana jest metodą szczegółowej ewidencji. Rozchód zapasów odbywa się metodą FIFO. Rozchód następuje w oparciu o ewidencje w systemie magazynowym RAKS SQL, na podstawie dokumentów PZ, WZ, RW. Spółka nie tworzy odpisów aktualizujących zapasy, ze względu na krótki okres ich rotacji w magazynie. Spółka zapasy w magazynie rozchodzi w 100%, tak więc nie ma towarów i materiałów na magazynie, które by nie wygenerowały przychodu lub nie były wykorzystane jako materiały do świadczonych usług w okresach późniejszych.

5. Zaliczki na dostawy

Ujmuje się w kwotach wymaganej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożności.

6. Należności

Należności wycenia się w kwotach wymagających zapłaty, pomniejszonych o odpisy aktualizujące wartość należności wątpliwych, z zachowaniem zasady ostrożnej wyceny.

W zależności od terminu wymagalności należności wykazywane są jako krótkoterminowe (płatne w terminie do 12 miesięcy od dnia bilansowego) lub długoterminowe (płatne w terminie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia bilansowego).

Wartość należności aktualizuje się uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty poprzez dokonanie odpisu aktualizującego, w szczególności w odniesieniu do dłużników postawionych w stan likwidacji lub w stan upadłości oraz w stosunku do dłużników, wobec których zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne lub został złożony wniosek o zatwierdzenie układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu – do wysokości należności nieobjętej gwarancją lub innym zabezpieczeniem należności, zgłoszonej likwidatorowi lub sędziemu komisarzowi w postępowaniu upadłościowym lub umieszczonej w spisie wierzytelności w postępowaniu restrukturyzacyjnym. W przypadku oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika, jeżeli majątek dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego - odpis jest w pełnej wysokości należności; należności kwestionowanych przez dłużników oraz z których zapłatą dłużnik zalega a według oceny sytuacji majątkowej i finansowej dłużnika spłata należności w umownej kwocie nie jest prawdopodobna – do wysokości niepokrytej gwarancją lub innym zabezpieczeniem należności; należności stanowiących równowartość kwot podwyższających należności, w stosunku do których uprzednio dokonano odpisu aktualizującego - w wysokości tych kwot, do czasu ich otrzymania lub odpisania; należności przeterminowanych lub nieprzeterminowanych o znacznym stopniu prawdopodobieństwa nieściągalności w przypadkach uzasadnionych rodzajem prowadzonej działalności lub strukturą odbiorców – w wysokości wiarygodnie oszacowanej kwoty odpisu, w tym także ogólnego, na nieściągalne należności. Odpisy aktualizujące wartość należności zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub do kosztów finansowych – zależnie od rodzaju należności, której dotyczy odpis aktualizacji. Należności umorzone, przedawnione lub nieściągalne zmniejszają dokonane uprzednio odpisy aktualizujące ich wartość.

W przypadku ustania przyczyny, dla której dokonano odpisu aktualizującego wartość aktywów, w tym również odpisu z tytułu trwałej utraty wartości, równowartość całości lub odpowiedniej części uprzednio dokonanego odpisu aktualizującego zwiększa wartość danego składnika aktywów i podlega zaliczeniu odpowiednio do pozostałych przychodów operacyjnych lub przychodów finansowych.

Należności wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po obowiązującym na ten dzień średnim kursie, ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski. Należności i zobowiązania w walucie obcej w ciągu roku podatkowego wycenia się po kursie średnim NBP z dnia poprzedzającego dzień wystawienia faktury lub innego dokumentu księgowego. Jeśli dzień poprzedzający wystawienie faktury lub innego dokumentu księgowego wypada w dniu wolnym od pracy, to kursem rozliczeniowym staje

5
ABC

się kurs średni NBP z dnia pierwszego roboczego poprzedzającego wystawienie faktury lub innego dokumentu księgowego.

7. Środki pieniężne

Środki pieniężne wycenia się w wartości nominalnej.

Środki pieniężne wyrażone w walutach obcych na dzień bilansowy wycenia się po kursie średnim NBP z dnia bilansowego.

Rozchód środków pieniężnych w walutach obcych odbywa się metodą FIFO.

Różnice kursowe, powstałe w związku z wyceną na dzień bilansowy środków pieniężnych, wyrażonych w walutach, ujmuje się następująco:

- różnice dodatnie odnosi się na przychody finansowe z tytułu dodatnich różnic kursowych,
- różnice ujemne odnosi się na pozostałe koszty finansowe z tytułu ujemnych różnic kursowych.

8. Czynne rozliczenia międzyokresowe

Czynne rozliczenia międzyokresowe kosztów dokonywane są, jeżeli koszty poniesione dotyczą przyszłych okresów sprawozdawczych.

Rozliczeniu w czasie podlegają koszty dotyczące przyszłych okresów przy wydatkach poniesionych powyżej 1 tysiąca złotych. Rozliczenie międzyokresowe kosztów, dotyczących danego roku obrotowego, odnoszone są w koszty w całości, dotyczącej danego roku obrotowego, w miesiącu wystawienia faktury lub innego dokumentu księgowego.

9. Rezerwy

Rezerwy tworzy się na:

- pewne lub o dużym stopniu prawdopodobieństwa przyszłe zobowiązania, których kwotę można w sposób wiarygodny oszacować, a w szczególności na straty z transakcji gospodarczych w toku, w tym z tytułu udzielonych gwarancji, poręczeń, operacji kredytowych, skutków toczącego się postępowania sądowego;
- przyszłe zobowiązania, spowodowane restrukturyzacją, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów jednostka jest zobowiązana do jej przeprowadzenia lub zawarto w tej sprawie wiążące umowy, a plany restrukturyzacji pozwalają w sposób wiarygodny oszacować wartość tych przyszłych zobowiązań.

Rezerwy zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych, kosztów finansowych lub strat nadzwyczajnych, zależnie od okoliczności, z którymi przyszłe zobowiązania się wiążą. Powstanie zobowiązania, na które uprzednio utworzono rezerwę, zmniejsza rezerwę.

Niewykorzystane rezerwy, wobec zmniejszenia lub ustania ryzyka uzasadniającego ich utworzenie, zwiększają na dzień, na który okazały się zbędne, odpowiednio pozostałe przychody operacyjne, przychody finansowe lub zyski nadzwyczajne.

Rezerwy wycenia się w uzasadnionej, wiarygodnie oszacowanej wartości.

Spółka tworzy rezerwy, jeżeli ich wykazanie jest niezbędne dla rzetelnego i jasnego przedstawienia sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego.

Ze względu na zatrudnianie młodej kadry Spółka nie tworzy rezerwy emerytalno-rentowej.

10. Zobowiązania

Zobowiązania wycenia się na dzień bilansowy w kwocie wymagającej zapłaty, to jest łącznie z odsetkami przypadającymi do zapłaty na ten dzień.

W zależności od terminu wymagalności, zobowiązania wykazywane są jako krótkoterminowe (do 12 miesięcy od dnia bilansowego) lub długoterminowe (powyżej 12 miesięcy od dnia bilansowego).

6
ABC

Zobowiązania wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski.

Jeśli dzień poprzedzający wystawienie faktury lub innego dokumentu księgowego wypada w dniu wolnym od pracy, to kursem rozliczeniowym staje się kurs średni NBP z dnia pierwszego roboczego poprzedzającego wystawienie faktury lub innego dokumentu księgowego. W ciągu roku zobowiązania w walucie obcej wycenia się po kursie średnim NBP z dnia poprzedzającego wystawienia faktury lub innego dokumentu księgowego

11. Rozliczenia międzyokresowe przychodów

Do rozliczeń międzyokresowych przychodów zalicza się przychody, których realizacja nastąpi w przyszłych okresach. Rozliczenie międzyokresowe przychodów z tytułu dotacji odbywa się comiesięcznie na podstawie kosztów lub wydatków poniesionych w danym miesiącu, pokrytych dotacją. Zaliczki za przychody z tytułu dotacji odnoszone są na konta przychodów międzyokresowych w miesiącu faktycznego otrzymania zaliczki.

12. Przychody ze sprzedaży

Przychody ze sprzedaży produktów oraz usług wykazywane są w wartościach netto (bez podatku od towarów i usług), wynikających z transakcji sprzedaży, z uwzględnieniem upustów i rabatów.

13. Koszty sprzedanych produktów i usług

Koszty sprzedanych produktów i usług ujmowane są współmiernie do przychodów ze sprzedaży i obejmują wartość sprzedanych usług, wycenionych po koszcie wytworzenia. Koszty dotyczące sprzedaży towarów i usług są rozliczane na podstawie dokumentów WZ i RW, sporządzonych w systemie RAKS-SQL. Dokumenty WZ w cenach zakupu, generowane są w momencie sprzedaży towarów i na tej podstawie generuje się koszt własny sprzedanych towarów. Dokumenty RW są sporządzane w oparciu o materiały przyjęte na magazyn na podstawie dokumentów PZ i stanowią one koszt własny sprzedanych usług w miesiącu wygenerowania sprzedaży usług. Dokumenty R w sporządzane są w oparciu o faktyczne zużycie w danym miesiącu materiałów do wykonywanych usług.

14. Pozostałe przychody i koszty operacyjne

Pozostałe przychody i koszty operacyjne obejmują przychody i koszty nie związane bezpośrednio ze zwykłą działalnością jednostki i stanowią między innymi: wynik na sprzedaży rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, darowizny, utworzone i rozwiązane rezerwy, skutki aktualizacji wartości aktywów niefinansowych.

Wynik na sprzedaży rzeczowych aktywów trwałych prezentowany jest w sprawozdaniu finansowym per saldo.

15. Przychody i koszty finansowe

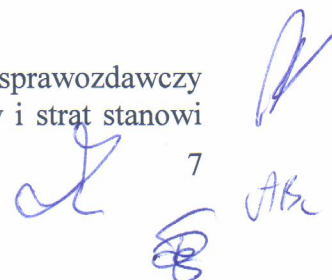
Przychody finansowe obejmują głównie przypadające na okres sprawozdawczy odsetki, dywidendy, różnice kursowe oraz zyski ze sprzedaży inwestycji.

Koszty finansowe obejmują głównie przypadające na bieżący okres koszty z tytułu zapłaconych odsetek, różnic kursowych, obniżenia wartości aktywów finansowych, a także ewentualne straty ze sprzedaży inwestycji.

Różnice kursowe prezentowane są w sprawozdaniu finansowym per saldo.

16. Podatek dochodowy

Wpływający na wynik finansowy netto podatek dochodowy za dany okres sprawozdawczy obejmuje część odroczonej i bieżącej. Część odroczonej w rachunku zysków i strat stanowi

różnicę pomiędzy stanem rezerw i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego na koniec okresu sprawozdawczego.

17. Podatek odroczoney

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego

Spółka ustala aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego w związku z występowaniem przejściowych różnic między wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów a ich wartością podatkową oraz stratą podatkową, możliwą do odliczenia w przyszłości.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego, w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej, możliwej do odliczenia, przy zachowaniu zasady ostrożności.

Rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

Jednostka tworzy rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego w związku z występowaniem dodatnich różnic przejściowych między wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów a ich wartością podatkową.

Rezerwę z tytułu podatku odroczonego tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego, wymagającej w przyszłości zapłaty, w związku z dodatnimi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego.

Przy ustalaniu wysokości aktywów i rezerwy z tytułu podatku dochodowego uwzględnia się stawki podatku dochodowego, obowiązujące w roku powstania obowiązku podatkowego.

18. Leasing

Spółka, w księgach wykazuje środki trwale nabyte na podstawie umowy leasingu operacyjnego, tak jak środki trwale nabyte na podstawie leasingu finansowego, to znaczy poprzez odpisy amortyzacyjne u leasingobiorcy. Miesięczne opłaty leasingowe z tytułu wystawionych faktur przez leasingodawcę Spółka księguje w ciężar kont zespołu "9" pozabilansowo.

19. Instrumenty finansowe

Instrumenty finansowe zalicza się do następujących kategorii:

- instrumenty finansowe wycenione w wartości godziwej,
- aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności,
- pożyczki i należności własne,
- aktywa finansowe dostępne do sprzedaży,
- pozostałe zobowiązania finansowego,
- instrumenty pochodne zabezpieczające.

Po dokładnej analizie następuje odpowiednia klasyfikacja do odpowiedniej grupy instrumentów finansowych. Klasyfikacja instrumentów pochodnych zależy od ich przeznaczenia i spełnienia wymogów, określonych w MSR 39. Instrumenty pochodne są zaliczane do instrumentów zabezpieczających. Wycenia się je w wartości godziwej.

Aktywa i zobowiązania finansowe wycenia się w wartości godziwej. Skutki wyceny ujmuje się w rachunku zysków i strat w przychodach i kosztach finansowych.

Aktywa finansowe utrzymane do terminu wymagalności są to inwestycje o określonych możliwych do określenia płatnościach oraz ustalonym terminie wymagalności. Aktywa

finansowe utrzymywane do terminu wymagalności wycenia się według zamortyzowanego kosztu.

Pożyczki i należności własne

Pożyczki i należności własne to niebędące instrumentami pochodnymi aktywa finansowe o ustalonych lub możliwych do ustalenia płatnościach, wyceniane są one według zamortyzowanego kosztu.

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży

Są to instrumenty finansowe niestanowiące instrumentów pochodnych oraz inne aktywa finansowe niezaliczane do żadnej z pozostałych grup instrumentów finansowych. Na dzień bilansowy wycenia się je w wartości godziwej. W sytuacji, kiedy nie jest możliwa wycena w wartości godziwej, wycena się je w koszcie początkowym z uwzględnieniem odpisów z tytułu utraty wartości. Zmiany wartości godziwej ujmowane są w kapitale z aktualizacji wyceny. W przypadku, gdy wartość w/w aktywów wynika ze spadku wartości, wtedy wartość taką odnosimy w ciężar kosztów finansowych.

Pozostałe zobowiązania finansowe

Wyceniane są według wartości godziwej.

Inne instrumenty zabezpieczające

Instrumenty finansowe pochodne, spełniające wymogi zasad rachunkowości zabezpieczeń, są zaliczane do odrębnej kategorii instrumentów zabezpieczających.

Instrument finansowy przestaje być widoczny w bilansie, gdy Spółka traci kontrolę nad prawami umownymi, dotyczącymi danego instrumentu finansowego. Powyższe aktywa są wykazane w księgach rachunkowych na podstawie zawartego kontraktu według cen nabycia, czyli w wartości godziwej poniesionych wydatków albo przekazanych w zamian innych składników majątkowych. Zobowiązanie finansowe wprowadza się do ksiąg rachunkowych według wartości godziwej uzyskanej kwoty lub w wartości otrzymanych innych składników majątkowych. Przy ustaleniu wartości godziwej uwzględnia się poniesiony koszt transakcji.

20. Kapitały własne

Kapitały są ujmowane w księgach z podziałem na ich rodzaje i według zasad określonych przepisami prawa. Kapitał akcyjny wykazuje się w wysokości określonej w statucie Spółki oraz w oparciu o wpis w rejestrze sądowym. Niewniesione wkłady na rzecz kapitału własnego ujmuje się jako należne wpłaty na poczet kapitału. Kapitały własne ujmuje się w wartości nominalnej.

W księgach rachunkowych kapitały (fundusze) własne ujmuje się z podziałem na:

- kapitał (fundusz) podstawowy,
- kapitał (fundusz) zapasowy, w tym: nadwyżka wartości sprzedaży (wartości emisyjnej) nad wartością nominalną akcji
- kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny, w tym: z tytułu aktualizacji wartości godziwej
- pozostałe kapitały (fundusze) rezerwowe, w tym: tworzone zgodnie z umową (statutem) spółki oraz na akcje własne.

Do kapitałów własnych zalicza się również pozycje zwiększające lub zmniejszające kapitały (fundusze) własne i są to:

- nadwyżka wartości sprzedaży (wartości emisyjnej) nad wartością nominalną akcji,
- zysk (strata) z lat ubiegłych,

9
ABC

- zysk (strata) netto,
- odpisy z zysku netto w ciągu roku obrotowego (wielkość ujemna).

Kapitał z emisji akcji powyżej ich wartości nominalnej tworzony jest z nadwyżki ceny emisyjnej akcji powyżej ich wartości nominalnej, pomniejszonej o koszty emisji.

21. Archiwizacja dokumentacji

Dokumentację (o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy o rachunkowości), księgi rachunkowe, dowody księgowo, dokumenty inwentaryzacyjne i sprawozdania finansowe (zwane dalej także "zbiorami"), należy przechowywać w należyty sposób i chronić przed niedozwolonymi zmianami, nieupoważnionym rozpowszechnianiem, uszkodzeniem lub zniszczeniem.

Przy prowadzeniu ksiąg rachunkowych przy użyciu komputera ochrona danych powinna polegać na stosowaniu odpornych na zagrożenia nośników danych, na doborze stosownych środków ochrony zewnętrznej, na systematycznym tworzeniu rezerwowych kopii zbiorów danych zapisanych na informatycznych nośnikach danych, pod warunkiem zapewnienia trwałości zapisu informacji systemu rachunkowości, przez czas nie krótszy od wymaganego do przechowywania ksiąg rachunkowych, oraz na zapewnieniu ochrony programów komputerowych i danych systemu informatycznego rachunkowości, poprzez stosowanie odpowiednich rozwiązań programowych i organizacyjnych, chroniących przed nieupoważnionym dostępem lub zniszczeniem.

Księgi rachunkowe mogą mieć formę zbiorów utrwalonych na informatycznych nośnikach danych, pod warunkiem stosowania powyższych rozwiązań (wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o rachunkowości).

22. Opis przetwarzania danych

Zgodnie z art.13 ust.2 i 3 ustawy o rachunkowości przy prowadzeniu ksiąg rachunkowych przy użyciu komputera za równoważne z nimi uważa się odpowiednio zasoby informacyjne rachunkowości, zorganizowane w formie oddzielnych komputerowych zbiorów danych, bazy danych lub wyodrębnionych jej części, bez względu na miejsce ich powstania i przechowywania. Jednostka korzysta z oprogramowania RAKS SQL firmy Raks Sp. z o.o.

§ 5

Ewidencję kosztów działalności prowadzi się metodą pełną, tj. zarówno w układzie rodzajowym kosztów (zespół 4) jak i kalkulacyjnym (zespół 5 pozabilansowo).

Spółka Genomed S.A. sporządza sprawozdanie finansowe, które zawiera:

- bilans,
- rachunek zysków i strat,
- rachunek przepływów pieniężnych,
- sprawozdanie ze zmian w kapitale,
- wprowadzenie, dodatkowe informacje i objaśnienia w formie not objaśniających, powołanych w bilansie.

10
ABC

§ 6

1. Księgi rachunkowe archiwizowane są miesięcznie w formie elektronicznej (zestawienie obrotów i sald, dziennik główny, dzienniki szczegółowe).
2. Dokumenty źródłowe za dany rok obrotowy przechowywane są w siedzibie zleceniobiorcy usług finansowo-księgowych. Po tym okresie dokumenty są przechowywane w siedzibie firmy.
3. Zatwierdzone sprawozdania finansowe podlegają trwałemu przechowywaniu.
4. Księgi rachunkowe przechowuje się przez okres 5 lat. Dokumenty księgowe przechowuje się przez okres 5 lat. Wydruki przechowuje się przez okres 5 lat.

Okres przechowywania, o którym mowa wyżej, oblicza się od początku roku następującego po roku, w którym zostało złożone sprawozdanie finansowe za poprzedni rok.

§ 7

W celu zapewnienia odpowiedniego udokumentowania operacji związanych z realizowanym projektem dotacyjnym jednostka zaprowadzi odrębną ewidencję zdarzeń z nim związanych, dla zapewnienia możliwości jednoznacznego określenia poniesionych kosztów, przychodów uzyskiwanych na skutek jego realizacji oraz powiązania transakcji, jakie będą odbywać się w ramach realizacji projektów.

W szczególności, każdy projekt będzie posiadać:

- odrębne księgowe konto kosztów,
- odrębne księgowe konto przychodów.

Oprócz tego wyodrębnione zostaną odpowiednie konta analityczne, zgodne z poszczególnymi działaniami, kategoriami budżetowymi ujętymi w projekcie, aby możliwe było uzyskanie pełnego, finansowego obrazu projektu dotacyjnego.

A. Boguszeń - Archiwista

Jędrzej

A. Paik

Bożena